

dens den kan begrænses til 12 000 Kr. for andre Ejendomme. Dertil skal saa yderligere lægges 8 000 Kr. for hver Beboelseslejlighed udover een.

Alt dette skal naturligvis være et Tillæg til den Fritagelse, som ved Loven om Grundskyld blev gennemført i forrige Rigsdagssamling. Ved denne Lov om Grundskyld af 31. Marts 1926 bestemtes det jo, at Ligningen paa fast Ejendom skal i samtlige Kommuner ske baade som Grundskyld og som Ejendomsskyld og saaledes, at Ejendomsskyldpromillen fastsættes til $\frac{3}{4}$ af Grundskyldpromillen, og der fastsættes bestemte Regler for Fradrag i Købstæderne, i København og paa Landet og for det yderligere Fradrag, som skulde ske for Lejligheder, som en Ejendom maatte indeholde udover een. Disse Bestemmelser er jo meget nye, og først for ganske nylig traadt i Virksomhed ude i Kommunerne, og deres praktiske Virkninger har vel endnu ikke bundfældet sig, men allerede nu kommer man og foreslaar afgørende Ændringer i disse Bestemmelser og derigennem i deres Virkninger.

I Henhold til Loven om Ejendomsskyld til Staten skal der ske Omvurdering hvert Aar, ikke blot for Nybygninger, men ogsaa for Til- og Ombygninger, naar disse Til- og Ombygninger maa antages at betyde en Værdiforøgelse af mere end 2 000 Kr. for den vedkommende Ejendom. Ogsaa paa dette Punkt griber altsaa Lovforslaget afgørende ind. Og de Fritagelser, der her er Tale om, er jo overordentlig store, selv om man indfører denne Begrænsning til 25 000 Kr. og 12 000 Kr., som er nævnt i Lovforslaget. Lad mig f. Eks. nævne en Ejendom, som indeholder en Beboelseslejlighed med tilknyttet Erhverv. For den vil Fradraget i København blive 35 000 Kr., i Købstæderne 33 000 Kr. og paa Landet 30 000 Kr. Er der i Ejendommen en Beboelseslejlighed og intet Erhverv knyttet til Bygningen, altsaa væsentlig Villabebyggelse, kommer man op til Fradragsbeløb af henholdsvis 22 000 Kr., 20 000 Kr. og 17 000 Kr. Og Tillæget af 8 000 Kr. pr. Lejlighed udover een betyder en væsentlig Forøgelse heraf. Tænker man sig f. Eks. en Beboelsesejendom, i hvilken intet Erhverv finder Sted, men som indeholder 4 Lejligheder, saa bliver Fradraget i København ikke mindre end 46 000 Kr., i Købstæderne 44 000 Kr. og paa Landet 41 000 Kr., og er der blot en Butik i en saadan Ejendom, forøges Fradraget med 13 000 Kr.; er der to Butikker, en paa hver Side af Døren, som fører ind til Hoved-

trappen, betyder det en Forøgelse af Fradraget med ikke mindre end 26 000 Kr.

Jeg ser da saaledes paa det Lovforslag, som her foreligger, at de ærede Forslagsstillere med dette har til Hensigt at omdanne hele Beskatningen af fast Ejendom til Kommunen fra at være en kombineret Grundskyld og Ejendomsskyld til at være en ren Grundskyld. Thi det er selvfølgelig en ganske uholdbar Tilstand, at Ejendomme, som er opført før den 1. Juni 1916, skal svare fuld Bygningsskat, medens alle senere opførte Ejendomme enten skal gaa helt fri eller i alt Fald have en meget betydelig Skattereduktion, og efter Forslaget vil jo alle Nybygninger blive helt fritaget for Beskatning, og Beboelsesbygninger, som er opført i Tiden fra 1916 til den 31. December 1926, vil enten blive helt fri, eller i alt Fald vil Fritagelserne blive saa omfattende, at de eneste Bygninger, paa hvilke der virkelig kommer til at hvile en Bygningsskat, bliver de rene Luksusejendomme, kostbare Villaer o. s. v., derimod skal alle Ejendomme, der er opført før den 1. Juni 1916, enten de er store eller smaa, enten der er knyttet Erhverv til dem eller ikke, bære den fulde, den hele Skat, og det samme gælder en hel Mængde andre Ejendomme, til hvilke der er knyttet Erhverv, men hvori der ikke findes Beboelse, f. Eks. Fabriksbygninger og lignende, selv om de er opført efter 1. Juni 1916. Jeg tror rigtignok, at en saadan Ulighed i Beskatningsreglerne ikke lader sig praktisere; overfor den vil den offentlige Mening meget hurtigt reagere. Det antager jeg heller ikke, den ærede Ordfører for Forslagsstillerne vil have noget imod, thi han har jo her aabent bekendt som sit Formaal at komme bort fra enhver Form for Bygningsskat og over til den rene Grundskyld, og jeg tvivler ikke om, at hvis vi faar gennemført Bestemmelser af den Art, som her er foreslaaet, og skabt en saadan Ulighed, som dette Forslag op- højet til Lov vil give Anledning til, vil det Endemaal, han har sat sig, ikke være fjernt.

Men har nu de ærede Forslagsstillere og deres Ordfører, det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen, tænkt paa, at Lovforslagets Gennemførelse vil betyde et meget stort Skattetab for Kommunerne? Dette vilde jo endelig ikke være nogen Ulykke, hvis Kommunerne var i Stand til at bringe deres Udgifter ned i samme Grad, saaledes at det gik ganske automatisk, naar vi blot vedtog en Lov herinde, som reducerede deres Indtægter. Men saaledes er jo Forholdet desværre ikke, og hvis dette